

JAN WEGENER

Jan Wegener blev født i 1961 og boede med forældrene i Norge i sin tidligste barndom. Skole- og gymnasietiden blev tilbragt i Aarhus, herunder midtbyen og Højbjerg, og historiestudierne påbegyndtes i Odense. Jan har i tidens løb beskæftiget sig med meget andet end lige Historie, har rejst, boet andre steder end i Aarhus og bor nu i sit gamle område – Højbjerg; hvor han her beretter om sit liv og sin familie.

Interviewet af Astrid Birkving, 28. oktober 2016

HVORNÅR OG HVOR ER DU FØDT?

2. maj 1961 i et sommerhus, som min far havde bygget ude ved Ebeltoft, Egsmarks Strand hedder det, Dråby Sogn. Jeg har fået udpeget det et par gange. Jeg ved ikke, hvor meget han byggede selv. Jeg tror ikke, han var så dygtig til det. Men han var ikke professionel håndværker, han var studerende, må du tænke på.

DET VAR EN HOBBY FOR HAM?

Lidt. Han havde også prøvet at bygge både og sådan noget. Men jeg har hørt, at der var forskel på hvor vellykket han syntes det var, og hans bror syntes det var. De havde jo sådan lidt kørende mellem sig.

OG DU VOKSEDE OP DERUDE?

Nej! Jeg er kun født der. I sommerhuset. De studerede, og de havde vel ikke så mange andre steder at bo lige på det tidspunkt. De var ret unge, 22 og 24. De flyttede rundt, selvom hans familie sådan set ikke havde dårligt råd. Hans mor var jo direktørenke, efter en som jeg aldrig har set. Han døde adskillige år, før jeg blev født. Han var chef ved Aarhus Belysningsvæsen på et tidspunkt, og så har hun haft en enkepension siden da. Jeg tror ikke hun har haft noget arbejde. Jo lidt – hun var vist småguide. Men jeg har aldrig lagt mærke til andet, end at hun mest var hjemme. Jeg tror hun levede af den enkepension, stort set.

HVORDAN HAR DIN EGEN OPVÆKST VÆRET?

I starten flyttede jeg jo meget rundt. Og så må jeg sige, at mine forældre blev tidligt skilt. Min mor var nordmand. Hun var norsk.

HVORDAN HAR DU MÆRKET AT DU VAR SKILSMISSEBARN?

Det begyndte deromkring 1970-71. Det var jo meget i det miljø – han var jo universitetsmand, og hun var lærer – og det var så, mens de var meget aktive på Aarhus Universitetet slut 60'erne, start 70'erne. Vi boede jo i fodermesterhuset. Jeg bilder mig ind, at jeg kan huske vi boede ude i Malling, i et lille hus der. Men jeg er ikke sikker. Min lillesøster blev født der, da jeg var en tre år. Jeg skal ikke sige, at jeg har en autentisk hukommelse. Jeg kan ikke huske nogen begivenheder fra den gang, men jeg kan huske nogle billeder. Så flyttede vi til Norge, syd for [Drammosefjorden / Drammen, Oslofjorden, 03:07]. Der boede vi i tre år, og der kan jeg huske mange ting.

I NORGE – OG TILBAGE IGEN

FORTÆL ENDELIG MERE OM DET!

Der er et sted, der hedder Slemmestad i Røyken kommune. Jeg tror stadigvæk, de har en stor cementfabrik der. Nu var det ikke det kvarter, vi boede i, men lidt uden for, næsten i skoven i nogle lærerboliger. Min mor var lærer på Ungdomsskolen. Og det trivedes hun godt med. Min far var hjemme for at studere. Han var med her, og han var tilknyttet Universitetet i Oslo. Han startede med at studere der og jeg tror faktisk, han har foretaget hele sit studium der. Så fik han stilling på et nyoprettet fag på Aarhus Universitet, som han blev tilbudt,

Og så flyttede de. Min mor har så senere fortalt, at det var hun ikke meget for. Hun havde så mange venner og kontakter, så det var måske en af grundene til at de ... nej, der var nok flere grunde.

Men der kan jeg huske mange ting fra. Jeg fik en ny lillesøster. Det kan jeg huske. Altså, selvfølgelig, da min mor kom med hende. Jeg kan huske vores barnepiger, ikke hvordan de så ud, men vi havde både norske og danske, og at vi rejste til Danmark, ned til sommerhuset på Mols.

Jeg vil ikke sige, at det var et sted helt ude i naturen, men det var ude i skoven, hvor der var en lille bæk. Altså, der var sådan forskelligt.

I LEGEDE UDE?

Det var boliger reserveret til lærere. Der var tre huse på vejen, og i det øverste boede vi. Der var tre boliger i hvert hus, så vi havde en nabo på hver side. Vi boede i den midterste.

KAN DU HUSKE HVAD DU LEGEDE MED? HVAD DER VAR PÅ DIN MADPAKKE? HVAD DU FIK AT SPISE?

Nu havde jeg ikke madpakker, for det var før skolen.

DET VAR HJEMME?

Jeg kan huske vi havde en hushjælp, som var norsk. Hende har jeg også truffet som voksen. Jeg kan huske jeg havde barnepiger fra Danmark, Anne Grete, som jeg rejste til min farmor med. Vigdis og Gro, som de hed. Vi havde en nabo som hed Karl, som jeg også har mødt som voksen, og deres piger, Ingvild og så en lillesøster. Jeg havde ikke rigtig kammerater. I det hele taget har jeg ikke haft så mange kammerater, men jeg kan da udmærket huske dem.

Der er noget med ski, og der var også lidt større børn. Men jeg ville kun snakke dansk, har jeg fået at vide. Sådan var det også ... de drenge, jeg mødte der. Jeg kan ikke huske, jeg blev venner med nogen. Det er bare nogen, jeg har mødt. Det var lidt pudsigt. Der var også en, mine forældre kendte, og som de blev ved med at kende i mange år derefter, som jeg kunne se i byen der. Så havde min mor også sin søster, som boede i Oslo, som jeg besøgte. Dem har jeg også kendt i mange år, men de døde desværre ret tidligt, og tragisk. De havde en stor lejlighed inde i Oslo.

Hvordan er det så ... min mor, hun var jo ret ung dengang, og var norsk lærer, men de var til dels også tysklærere, for hun var oprindeligt af norsk-tysk familie, en tysk professor. Men det gik jo slet ikke med krigen og sådan noget der. Det kom jo så i vejen, så ham har jeg ikke set meget til.

SIDENHEN?

Nej, i det hele taget. Det påvirkede dem meget stærkt. At de overhovedet har truffet hinanden, mine forældre, har også noget med det at gøre, så vidt jeg har forstået. Venskaber. Oprindeligt har de jo ikke kendt hinanden, de familier, så han har truffet hende via, at han blev sendt op til Norge gennem bekendtes bekendte og til en forfatterinde, som bor, boede der længere nordpå, et par hundrede kilometer fra Oslo ved Norges største sø. Hun er død for mange år siden.

Sådan var det. Så flyttede de altså til Aarhus igen, da jeg har været omkring seks år. Lad mig se, jeg er født i 1961, og jeg var seks år. I 1967, vil jeg tro det er, at vi flyttede til Aarhus, ned midt i byen overfor Hammelbanegården.

HVORDAN VAR DET SÅ? SÅDAN AT SKIFTE? AT KOMME FRA NORGE, SÅDAN LIDT AFSIDES, OG SÅ NED MIDT I AARHUS?

Det var nu ikke så afsides, at vi boede. Man kan sige, huset lå i et rimeligt bebygget område, og det var da meget landlige forhold. Men det var byagtigt. Men jeg tror hele tiden, at de så det som en slags overgang, i hvert fald min far, at vi endelig skulle flytte ud, have en bolig i ... og det blev det også i stedet for i Carl Blochs Gade, øverst oppe. Der havde vi da lidt kontakt med underboerne.

Men vi tog også meget op til Norge. Vi tog på ferie til Norge, op til ...

HVORDAN HAVDE DU DET MED AT KOMME TILBAGE TIL DANMARK, SOM 6-7ÅRIG? DET MÅ DA HAVE VÆRET DEJLIGT, NÅR DU NU IKKE RIGTIG KUNNE TALE NORSK?

Jo, jeg ved egentlig ikke hvorfor jeg ikke ville det, for jeg var jo sådan set ... på mange måder var det et okay sted, vi boede der. Men jeg tror nok jeg havde det godt nok med det, men jeg havde nok ikke ventet, at det var midt inde i byen, så det var sådan lidt en overgang.

SKOLEN

STARTEDE DU I SKOLE, DA I KOM TILBAGE?

Ikke det første år, da gik jeg på legestue og sådan. Men jeg startede det andet år. Inde på Brobjerg-Skolen, og jeg tror nok, det var Thorkild Simonsen, der var skoleinspektør. Mener jeg, at jeg kan huske. Og så havde jeg en lærer Dahl, som lærte mig at spille skak. Der fik jeg så også en bekendt. Jeg var småkæreste med klassens tykke pige – jeg tror hun hed Margrete. Jeg husker ikke hvad vores klasse hed, U? ... og så var der en dreng, jeg blev venner med. Han hed Henrik. Ham har jeg så senere mistet kontakten med.

Af en eller grund var der nogle ting, som ikke var så godt der. Jeg var ret stor, så jeg burde jo kunne slå igen. Jeg kunne blive ret vred, men der var en af de større, som jeg blev lidt bange for. På den tid, tror jeg, det var forbudt at slå elever. Men jeg kan da huske at inspektøren gav én en ordentlig en på kassen ved morgensamlingen. Det kan også være, at det er noget jeg bilder mig ind.

SÅ DET VAR MED LIDT BLANDEDE FØLELSER, NÅR DU TÆNKER TILBAGE?

Egentlig så tror jeg ikke, det var så værst. Alligevel var der nogle ting, der gjorde at jeg skulle flytte, og det blev så til Steinerskolen og det miljø der. De mente, det var bedre med sådan lidt fest og farver.

HVOR GAMMEL VAR DU SÅ, DA DU FLYTTEDE TIL STEINERSKOLEN?

Det var i 2. klasse. Og så gik jeg der i 7 år.

DET MÅ HAVE VÆRET EN LIDT ANDEN MÅDE, AT GÅ I SKOLE PÅ?

Bestemt.

FORTÆL ENDELIG LIDT MERE OM DET.

Ja, der er jo mange ting at fortælle. Der er jo meget mere kunst og musik. Der er jo ganske bestemt pædagogiske ting om, hvordan man skal tegne eller sådan noget ... det kan også blive lidt rosenrødt. På nogle punkter var det jo ganske gammeldags. De store elever skulle kaldes De, og lærerne skulle kaldes Hr. og Fru på det tidspunkt. Det der med at daske til eleverne var ikke helt afskaffet. Det eksisterede stadig. Kan jeg tydeligt huske. Det gjorde altså ikke, at eleverne opførte sig pænere. Snarere tværtimod. Det blev nok sport nogle

gange at provokere, indtil man fik en på siden af hovedet. Jeg kan ikke huske, at jeg fik en. Men jeg kan tydeligt huske, at der var nogen der fik!

HVOR MANGE VAR I I KLASSEN DENGANG? SKOLEN VAR VEL IKKE HELT SÅ STOR, SOM DEN DU KOM FRA?

Der var en klasse per trin, så der kunne være ganske mange. Ofte op mod 26. Det bilder jeg mig ind. Lidt færre, lidt flere. Nogle op mod 30. Det var ikke små klasser, men alle på det trin. Og jeg husker tydeligt, hvad lærerne hed også. Vi havde en dame, fru Andersen, som er død for mange år siden af cancer. Hun havde sine gode sider. Hun var menneskevarm, men havde også nogle mærkelige idéer. Det har de på Steinerskolen. Hun kunne altså også godt skælde ud, og give en på siden af hovedet. Sådan var det. Det kunne man godt få.

Og så var der nogle af eleverne, der skulle have været i specialklasser, hvis jeg skulle sige noget. Mindst én. Det vil jeg nu ikke sidde sådan her og udbrodere, men det var da helt tydeligt. Det var som om man skulle tage alle ind, men der var da nogle problemer, som ikke bare skulle tackles normalt, mener jeg. Men det er så som meget voksen, efter ... bagklogskab.

NÅR DU TÆNKER TILBAGE?

Ja, ja ... altså én, der angriber helt umotiveret, selv provokerer det frem. Det var også sådan, at vi var ikke altid lige søde, lad mig sige det sådan. Og lærerne heller ikke.

DET VAR EN ANDEN TID?

Det ved jeg ikke ... om alle er søde nu? (Ler)

DER ER MÅSKE MERE FOKUS PÅ?

Det er der nok. Vi kunne være søde. Men det var ikke sådan kun det. Gennemgående, så gik der da mange ting meget godt, men der var da også det, der ikke gik så godt.

MEN DU VAR PÅ STEINERSKOLEN I ...?

Syv år.

SÅ DET VAR DIN FOLKESKOLETID I GÅSEØJNE?

Det var det.

LIDT MERE OM HJEM OG FAMILIE

HVAD SÅ EFTER DEN TID?

Jamen, da var det så, at mine forældre blev skilt. Da boede jeg oppe på Elsdyrvej og Egernvej ved det kryds der i et lejet hus der, efter byen. Det var omkring fjerde klasse. Det kan jeg godt huske. Da fik jeg jo naboens dreng som kammerat. Hans far var noget ved børneværnet. Han havde så fire børn, og den yngste var to år ældre end mig, og gik også på Steinerskolen. Ham var jeg en del sammen med, og så var der en anden, min fars gamle klassekammerats søn, som jeg også var lidt sammen med, nede på Rensdyrvej i et stort hus der. Jeg tror det var os, der fik ham lokket over i Steinerskolen, og de børn der. Jeg ved det ikke, men jeg tror ikke det var den oprindelige plan. En tandlæge der. Ham var jeg også lidt sammen med. Men ellers havde jeg ikke de store kammeratskaber. Specielt ikke på skolen. Det var ikke så meget, så jeg direkte blev mobbet. Men jeg havde ikke så vældig kontakter der heller. Det kan jeg ikke huske. Men jeg har nok ikke været så social. Det ved jeg heller ikke ... Steinerskolen. Jeg var sammen med dem i timerne ... jeg går der i syv år, uden at lære nogen at kende dybt. Heller ikke kæresteri eller sådan noget, det var heller ikke rigtig mig. Der var en jeg sådan så lidt til, men jeg kunne aldrig få taget mig sammen til ...

AT GØRE NOGET VED DET?

Nej

HVORDAN GIK DET SÅ EFTER STEINERSKOLEN?

Så blev min far gift igen.

OG HAN ER STADIG PÅ UNIVERSITETET PÅ DET HER TIDSPUNKT?

Ja, der var han til han blev pensioneret.

HVORHENNE PÅ UNIVERSITETET? HVOR UNDERVISTE HAN?

Idéhistorie.

IDÉHISTORIE! JEG ER IDÉHISTORIKER. HVAD HED DIN FAR?

Han hed Mogens Wegner. Men han er altså ude for mange år siden.

JA, DET ER HAN. MEN JEG HAR HØRT MEGET OM HAM.

Nå, nå. (Lyder glad). Og hans far var så igen chef på Belysningsvæsnet. Han havde et eller andet med modstandsbevægelsen at gøre, min farfar, som jeg aldrig har mødt. Det har jeg nogle papirer på, men jeg ved ikke helt, hvad det var.

MEN MOGENS WEGNER, HAN UNDERVISTE JO DET ALLERFØRSTE HOLD PÅ IDÉHISTORIE. HAN BLEV ANSAT AF SLØK. DA SLØK VAR SYG.

Det var jo netop derfor vi flyttede til Danmark, fordi han fik det fine job. Og så kom han fra Aarhus, så det har da også betydet noget.

OG MAN SIGER VEL IKKE NEJ TIL SLØK.

Jeg kan ikke huske, at han sådan nogensinde har været Sløk fan. Men jeg har mødt Sløk personligt. Han var vist sådan i opposition, sådan lidt for sig selv.

DET TROR JEG NU, AT DER VAR MANGE AF DEM, DER VAR.

Det tror jeg også.

DET VAR MAN NOK NØDT TIL.

På det der tidspunkt var der også mange af de såkaldt revolutionære. Jeg ved ikke, hvor mange af dem. Men han var selv lidt uden for det der. Han var også ældre end studenterne, selvom han var den yngste generation af lærere ... Han var jo allerede lærer i Oslo, da han blev ansat.

VAR DET NOGET DER SMITTEDE AF DERHJEMME, AT DIN FAR UNDERVISTE PÅ UNIVERSITETET?

Det tror jeg nok. Man kan ikke sige, hvordan ...

VAR DER EN VIS VIDELEGHED DERHJEMME?

Ja, bestemt. Jo, og jeg har også været meget boglig. Specielt mig, måske.

HAR DU HAFT ET GODT FORHOLD TIL DIN FAR?

Ja, jeg ser ham da stadigvæk. Han lever stadigvæk. Han bliver 80 nu her. Han bor lige her. Nogle 100 meter herfra. Det kan næsten ikke være tættere. Vi flyttede jo fra Elsdyrvej – Egernvej ned til Rensdyrvej – noget der hedder Renen – det var så midlertidigt, mens han byggede hus heroppe. Det trak ud med håndværkere og det hele. Der var det ene og det andet problem. Så der boede vi en sommer, mens den yngste lillesøster, hun blev født. Hun er 10 år yngre end mig, så det var i 1971. Måske var hun lige født. Men vi boede der i adskillige

måneder i et sommerhus, også ud over sommeren. Renen, enten er det flyttet, eller også er det revet ned. Det lå lige ved et rensningsanlæg ... jeg kan huske det lugtede. Det var et ret fint sted, sådan et sødt lille sommerhus. Af træ. Og så havde det en lille tilbygning, som hed Kalven. Jeg kan sige ret præcist hvor det lå. Men jeg ved ikke, hvad der er blevet af det. Det har jeg ikke undersøgt. Altså, jeg ville jo synes det skulle være flyttet. Men det kan jo også være det er revet ned.

Der kan jeg da huske, jeg fik den yngste lillesøster. Jeg var med, når der skulle skiftes ble. Vi havde en del skotske folkemelodier, og var også meget nede ved stranden. Men det var egentlig ikke meningen, vi skulle have boet der. Han byggede hus og vi var med til at slæbe glasuld, så det kløede, og der skulle modelleres grund. Han havde købt en grund, men den gik jo ud i skoven der, og så skulle den bygges op med en mur. Ellers kunne han ikke have et hus der. Æbletræer og pæretræer beholdt vi. Så fik han et hus. Senere kom det til at revne lidt, for så stabilt var det heller ikke. Nu er det solgt til nogle andre, og han er flyttet en 100 meter væk, og der bor de stadig. Vi voksede altså op i det hus der, stort set. Nogen af os er til dels vokset op hos min mor. Vi blev sådan lidt adskilt, den yngste voksede op hos min mor. Den næstældste sådan lidt blandet.

VAR DET NOGET I SELV KUNNE VÆLGE?

Til dels. Den yngste, det var bare konsekvent, hun var så lille, da de flyttede fra hinanden, så hun har aldrig rigtig ... men den ældste, det var vel lidt sådan efter eget valg, selvom det er svært at sige, hvor meget efter eget valg det var. Efter at have boet nede i byen igen flyttede min mor til Norge, hvor hun havde mange bekendte, specielt hendes søster, som boede midt i Oslo, og et stort miljø der, som hun kendte. Hun konverterede. Søsteren var katolik, så det blev hun også. De må jo ikke skilles, men det er hun altså kommet ud over, på en eller anden måde. Eller også var det, fordi hun var det i forvejen. Jeg ved det ikke.

GYMNASIET OG SENERE

KOM DU PÅ GYMNASIET?

Det første år gik jeg på Forældreskolen. Jeg tror egentligt, jeg generelt var træt af at gå i skole og af Steinermiljøet.

DU TRÆNGTE TIL NOGET NYT?

Det var lidt snævert. Lidt af det kørte på, at vi kendte hinanden rigtig godt, uden at vi på den måde var tæt på hinanden. Der var nogle ting, der gik igen, og så troede jeg, jeg kunne komme ud af det. Det kunne jeg måske også. Men så var der nogle andre ting, så det blev en blandet oplevelse på Forældreskolen. Det var 9. klasse, og lige efter folkeskoletiden. Så var der ... jeg ved ikke ... det er nok mest det, at jeg ikke kom så godt ud af det med kammeraterne. Jeg følte mig nok sådan lidt trådt på.

HVAD MED DET FAGLIGE? KUNNE DU FØLGE MED DER?

Jeg tror, jeg kunne følge med der. Det faglige. Så fik jeg et dyk i gymnasiet. Da kom jeg på Katedralskolen. Det skulle jo igen være noget nyt, så det var jo spændende i første omgang, og så blev det altså ret ... Jeg tror egentlig, jeg var skoletræt.

Da jeg gik ud af gymnasiet, boede jeg stadigvæk hjemme og også året efter hos min far og hans kone og deres børn ... ja, det var jo så heller ikke helt gnidningsfrit, det var nogle ting der, som ikke rigtig kunne ...

Det med at skilsmisse ikke var så almindeligt dengang, der tror jeg nu nok, at det i det miljø ikke var så ualmindeligt ... det begyndte jo meget med, de skulle jo, kvindeting og sådan noget. Min mor havde temperament, og hun var også så vældig feministisk. Det var nok også i omgivelserne. Man skal køre på, og så har jeg indtryk af, at der var mange ting, hun ikke trivedes med. Det var måske specielt med venskaber, sikkert også med naturen, og med omgangskredsen.

Men min far fik så et nyt bekendtskab efter nogle år, og de endte med at flytte sammen og blive gift. Det tog lidt tid før de flyttede sammen, og de bor stadig sammen.

EFTER GYMNASIET? HVAD HAVDE DU LYST TIL PÅ DET TIDSPUNKT?

Da var jeg vist ikke så vældig afklaret. Jeg tror nok jeg havde tænkt bogligt, og det endte også med. Jeg flyttede jeg til Odense for at læse, og da havde jeg arbejdet en lille smule og prøvelæst lidt. Jeg har boet i Odense i nogen år.

HVAD HAR DU LÆST I ODENSE?

Jeg har læst historie.

BLEV DU FÆRDIG MED STUDIET?

Altså meget senere, så blev jeg færdig med den ene del af studiet. Nu har jeg en bachelor.

HVORNÅR BLEV DU FÆRDIG MED DEN?

Det er jo først her for en 10-15 år siden. Som voksen. Jeg ikke fået job med det, så jeg har lavet alt muligt andet.

HVAD HAR DU LAVET SIDEN OG I MELLEMTIDEN?

Jeg har været industriarbejder, og jeg har arbejdet i børnehave og SFO. Jeg har også været ledig, så det har været sådan lidt forskelligt, det jeg har lavet. Så sådan er det. Jeg har så også boet forskellige steder i 80'erne, men da boede jeg så gennemgående ikke i Aarhus. Enten i Odense eller i Norge, og jeg var også ude at rejse.

FORHOLD TIL AARHUS

HVORNÅR KOM DU SÅ TILBAGE TIL AARHUS IGEN?

Jamen, det var i slutningen af 80'erne. 1987. Det var ikke til selve Aarhus, men uden for. Så har jeg haft forskellige jobs siden da. Nu bor jeg her i Højbjerg, og her har jeg boet i mange år.

HVORDAN SER DIN HVERDAG UD I DAG?

Jeg har jo ikke fast job, men jeg har jo lejlighedsvis vikariater. Enten skal jeg jo så op på job, eller også har jeg mine egne ting at lave. Jeg bor jo for mig selv, i en lejlighed i et gammelt byggeri i krydset ved Rosenvangs Allé og Holmevej. Et rødt boligkompleks fra 1942, tror jeg det er. Der har været forskellige ombygninger og renovationer, som også har forstyrret lidt, men jeg er da blevet

boende indtil nu. Det er sådan set nogle store og pæne lejligheder, og stadig er de ikke så vældig dyre, selvom der har været prisstigninger. Men de er lidt gammeldags, så der har været renovation af køkken, og udendørs har der været gravearbejde i månedsvis. Sidste år, jamen, jeg tror det var det meste af året at de var i gang. Det hele var gravet op.

SÅDAN ER DET JO MANGE STEDER I AARHUS NU. HVAD ER DIT FORHOLD TIL AARHUS I DAG? DIT FORHOLD TIL BYEN? KAN DU LIDE AT BO I AARHUS?

Jo, men jeg er jo ikke så meget med i det, der sker. Jeg går en lille smule ud i Festugen. Mest på gaden, og hvad der er af arrangementer, hvis jeg finder et eller andet. Jeg er ikke så meget i byen, gennemgående. Heller ikke så meget, som jeg har tænkt mig, for så orker jeg alligevel ikke. Som regel er jeg enten hjemme eller ude i naturen. Jeg går tur ind til byen, hvor jeg måske går på biblioteket eller på indkøb.

PÅ DEN MÅDE BRUGER MAN JO OGSÅ BYEN. GÅ, BRUGE SKOVEN OG VANDET.

Skov og vand hører jo ikke nødvendigvis med til en by, men selvfølgelig at gå i gaderne og på indkøb, selvom det jo ikke er hver dag. Jeg er derinde, en gang imellem. Det er jo ikke længere, end at jeg kan gå derind. Jeg går meget.

DET ER JO DET GODE VED AARHUS. MAN KAN JO GÅ TIL NÆSTEN DET MESTE.

Man kan gå nede ved stranden. Ikke så meget som for nogle år siden. Jeg er ikke så meget ude at bade længere ... Jeg har været der rigtig meget for år tilbage. Der er jo ikke så meget nyt at se der. (Ler)

SPÆNDENDE. SKAL VI SLUKKE HER?

Det kan vi godt! Har du fået flere interviews i dag?